

Kotrljanje

Izveštaj

Mikrokapljice znoja sa Omove glave padale su pravo na usijani pesak, dok je on besno i protiv svoje volje gurao teret, jedva se suzdržavajući da ne opsuje.

“Čekaj, polako. Vrelo je, ne mogu više da izdržim.”

“Hajde ne vuci se, nismo ispunili današnju kvotu, kako te nije strah?” odgovori mu ženski glas pored.

“Strah od čega?”

“Generalni direktor nije zadovoljan tvojim učinkom poslednjih 6 meseci, trebalo bi to da znaš.”

Om se naceri, skoči spretno na teret, uspravi se na dve zadnje nožice, hlađeći ostale nožice trljajući ih jednu o drugu i odozgo prkosno pogleda Astu u oči.

“Ako nije zadovoljan neka me otpusti. Imamo još oko trista metara da kotrljamo i da ostvarujemo transmisiju signala sa Membran kastom. To je još najmanje tri sata rada, a već kotrljamo sa prekidima čitavih osam sati.”

“Znam da nije lako, ali moramo završiti današnju fekalnu rutu i poslati izveštaj generalnom direktoru. Ako ove nedelje ne završimo putanju, ceo treći kvartal može pasti u vodu. Membran kasta ne toleriše loše i nedovršene izveštaje, a direktor je nemolisrdan kada vidi loše rezultate”

“Kao da se zna kad će doći, pa moramo biti ažurni. Generacije kotrlaju vekovima, a mi obični radnici i dalje ne smemo znati ništa o njima, sem ovog jebenog kotrljanja”, promrmlja sebi u egzoskelet Om. “A i svaki dan, sve isto. Izmili iz rupe u ponoć, idi do naznačene rupe, primi coordinate preko antena od sektora za kreiranje koordinata, kotrljaj govna, uspravi antene... Pa dokle bre više?”

“Mogao bi kao stariji kolega da mi uliješ malo više entuzijazma”, pecnu ga Asta. “Uostalom, znam da previše pitam, ali znaš li kako Membranci čitaju ove naše ispise?”

“Antene gore”, prodra se nadzornik prekinuvši tako komunikaciju radnika. “Kako mislite da se obavi transmisija informacija ako stalno pričate i držite antene spuštene?”

“Identifikujte se”, strogo naredi nadzornik .

“Sektor mapiranja Interneta, podsektor mapiranje komunikacije, jedinica ‘društvene mreže’, izveštavanje za treći kvartal ove godine”, tečno izgovori Asta.

“Na koliko ste procenata zajedničke putanje?”

“Ostalo je još trideset tri posto putanje da pokrijemo za današnji dan.”

“Pitao sam na koliko ste procenata?”

Na šezdeset sedam, nadzorniče Frost.

"Dobro, nastavite sad", odbrusi Frost. "Antene u vis. I Asta, ne dajte mu da Vas zagovara, pamtim ja njega od ranije. Zabušant je to!"

"Mrzim svoj posao", reče Om sada već na pristojnoj daljini od nadzornika Frost-a. "Uvek sam htio da upadnem u sektor mapiranja savremene književnosti."

"Misliš da bi bio srećniji?", upita ravno Asta.

"Svejedno bih otkucavao ljude Membran kasti" - odgovori Om. "Ali barem bih se nadahnjivao primanjem informacija o savremenoj književnosti čovečanstva čitajući je iz koordinata. Ovako niti znam zašto otkucavamo ljude, niti čitam i ispisujem nešto što me zanima."

"A nije li zanimljivo što u tačkama preseka putanja osećamo fekalne linije od nekoliko hiljada godina", pokuša Asta da razvedri Oma, ne spuštajući antene ni na tren.

"Maločas sam osetila tačku preseka sa Lajbnicovom formulom pod nogama. Matematički sektor, sedamnaest vek!", nasmeja se Asta. "Nije li uzbudljivo što je, sve što pišemo, ispisano samo u jednom trenutku vremena i preneto na tumačenje prevodiocima Membran kaste."

Om samo duboko uzdahnu i nastavi mrzovoljno da kotrlja.

U njegovim očima Asta je bila izuzetan radnik, mada je tu revnost pripisivao neiskustvu i kratkom radnom stažu i pre svega njenoj želji za dokazivanjem kod nadređenih. Isto tako, bio je siguran da je posebna i da je, pored toga što je bila deset puta snažnija od njega, takođe i veoma privlačna ženka.

Od kada je saznao da Asta dolazi kod njega u tim, umesto pretodnog kolege koji je zbog kolonijskog prekršaja pretvoren u izmet, bio je uznemiren. Nagon za parenje mučio ga je čim ju je prvi put ugledao kao mladu krupnu ženku, dok je još bila seksualno nezrela, ali je sada zbog posla sve ušlo u dnevnu rutinu.

Asta mu jeste i dalje bila privlačna i nije izbegavao da je krišom posmatra spuštenih antena, čak i ako bi time smanjivao produktivnost ostvarivanja veze sa Membran kastom, ali jednostavno je osećanje letargije izazvano obavljanjem svakodnevnih radnih aktivnosti na kraju prevladalo i gušilo tu strast.

Prošavši pored tima za fekalno izveštavanje o naoružanju čiji se smer kotrljanja ukrštao sa Omovom i Astinom putanjom, oni nakratko zastadoše. Čvoriste linija društvenih mreža i naoružanja bila je jedna od nekoliko hiljada tačaka preseka putanja različitih oblasti za taj kvartal. Sve manje su primećivali tačke jer su radili i vodili se isključivo prema svojim koordinatama.

"Deep web tačka", reče kroz smeh Asta, pregalački gurajući teret preko omanjeg krtičnjaka.

"Neverovatna je ta turobnost koju odaju davno napušteni krtičnjaci, a još moramo preko njih da se guramo zbog jebenih koordinata. Ah, sve je to tako monotono i dosadno. Koliko nam je još ostalo? Dosadio mi je prekovremen rad, nervozan sam, želim da idem kući."

"Idi", mirno reče Asta. "Završiću ja izveštaj. Ionako smo ispunili devedeset procenata paralelnog kotrljanja i odradili važna ukrštanja. Bez brige, prepusti meni da završim za danas."

Asti nije bilo svejedno, bila je već umorna, ali je žarko želeta napredak jer je znala da ima dobru genetsku strukturu i da može daleko da dogura. Mada je kao i svaka druga ženka u koloniji maštala o tome da postane matica, nije se mogla sa sigurnošću nadati takvoj vrsti privilegije.

U isto vreme nagon parenja izluđivao ju je, ali se trudila da ga potisne i da misli samo o radu i pisanju izveštaja.

“Vi ženke vodite koloniju i bolje se snalazite u ovom sistemu”, dobaci Om kidajući parčence izmeta sa tereta kako bi ga poneo kući. “Ja ne mogu da se pomirim sa nepoznavanjem autoriteta kome pišem izveštaj i sa svrhom svog posla. Jednostavno ne mogu. Odoh.”

Na putu do kuće Om je sretao kolege iz drugih sektora. Kolege iz visoko kotiranog sektora mapiranja svetske politike, upravo su pravile preseke putanje kotrljanja sa prethodno iscrtanom putanjom mapiranja tajnih službi. Članovi tog tima u znak pozdrava nadmeno mahnuše Omu u mimohodu i nastaviše sa veselom pesmom u hodu:

*Majka je majka
Najlepša bajka
Ta Naša kolonija mati
život nam dala
izmet kotrljala
Al' hvala i direktoru tati*

Činjenica da su njih petoro obavljali onoliko posla koliko je on sam obavljao samo zato što su im roditelji matica i generalni direktor, jedila je Oma. Znao je da kao mužjak ne može raditi ni u sektoru kreiranja koordinata jer su i tamo direktorovi sinovi.

“Ajd ti polako kući, obični službeniče i kotrljaču govana”, govorio je sebi u besu.

Na putu prema kući, na časak zastade i pogleda obaveštenje uklesano u zidu i poče ga dešifrovati antenama.

Svako ometanje zaposlenih u izvršavanju dužnosti, zaklanjanje pogleda prema zvezdama ili poziv na parenje u toku radnog vremena ili u vreme koje nije predviđeno ugovorom Membran kaste, strogo je zabranjeno i kažnjivo i biće sankcionisano kao seksualno uzmeniravanje i seksualni prekršaj. Odgovorno lice kod koga možete prijaviti svaki slučaj seksualnog uznenemiravanja ili bilo kakvog kršenja Ugovora o parenju ili ometanja u radu možete prijaviti BRM-u kolonije.*

Om se kiselo osmehnu i u neverici vrteći glavom šutnu srednjom desnom nogom jedno zrno peska deset milimetara od sebe.

Prekršaj kolonijske politike

Sutradan, Om se, nakon odmora bezvoljno meškoljio i nervozno prevrtao u svojoj rupi u kojoj je provodio vreme dok nije radio. Napokon proteže nožice, uspravi antene i krenu do rupe gde se delilo izmetno sledovanje hrane za taj mesec, obzirom da je izveštaj bio završen, te tog dana nije imalo potrebe ići do sektora za kreiranje koordinata.

“Asta, otkud ti?” promrmlja Om izlazeći iz svoje rupe.

“Došla sam da te vidim.”

“Zar nisi krenula po hranu? Danas se se deli sledovanje”

Asta ništa nereče već samo pomazi antenama Oma tako da ovoj malo ustuknu.

“Šta to radiš? To je protivno i ugovoru i vremenu parenja?” zadihanu uzviknu Om.

“Ulazi unutra”, pohotno naredi Asta.

Narednih pola sata Omov *aedeagus* nije napuštao Astu. Pario se sa Astom bez ikakve prethodne borbe sa suparnicima što se ugovorom podrazumevalo kod običnih radnika, slobodno i ne razmišljajući o eventualnim posledicama. Asta se prepustila zadovoljstvu koje joj je pružao Omov *aedeagus*. Teret koji je gurala omogućio joj je, kao i svakoj ženki, da lakše izdrži svog mužjaka na leđima.

Bila je oplođena.

“Znaš da je ugovorom, kolonija predvidela da samo najsnažniji mužjaci mogu da...”

“Šššš” učutkala ga je Asta, i nastavila podsmešljivo da šapuće “...opplode ženku, a sve u interesu stvaranja snažne kolonije za izveštavanje Membran kaste”

“Pa šta, oplodio si me i šta sad, ja sam htela da mi ti budeš prvi mužjak. ”

“Ali ne možeš nelegalno legati jaja! Tebe će ubiti, a larve baciti u izmet i pojesti. Možda su mogli da te izaberu i za maticu!”

Asta usmeri antene prema Omu na i izlazu iz rupe hodajući unazad reče: “Rizikovaću.”

Sastanak

Do kancelarije generalnog direktora inače je vodio glavni izmetni sekretar. On je ujedno bio moderator takvih sastanka. Hod mu je bio elegantan i odmeren, egzoskelet izglancan, dok su mu kandže bile uredno naoštrene. Tri desne nožice koračale su ujednačenim i sitnim korakom dok se približavao holu poznatom kao čekaonica.

Antene usmeri kao Asti i Omu. "Dobar dan", reče mrdajući antenama. Om i Asta uplašeno klimnuše antenama u znak odgovora.

"Znate da je generalni direktor insistirao da održi sastanak sa vašim timom i da nije želeo da precizira temu sastanka. Pođite za mnom. Gospodin Generlni vas očekuje. Om i Asta se pogledaše, pognuše antene i osuđenički korakom krenuše za sekretarom.

Om pokretom antene pokaza Asti zid na kom su bile okačene, u uglačanoj zemlji izrezbarene slike, artefakti i nepoznati znakovi. Na desnom zidu u oči im je upao izrezbaren profil Amenhotepa III. Egzoskeleti Omovih i Astinih predaka bili su u kružnim oblicima utisnuti u zidove. U centru tih kružnica stajale su rezbarije sanduka u kojima su ležale mumije.

"Vidi tamo" prošapta Om, "to je čuvena proročica Put Put Uj, majka najveće upravljačke kolonije ikada!"

"Da li to znači da nam odaju priznanje kad nam dozvoljavaju da vidimo ovu kućku, ili smo samo provaljeni?"

Asta ne odgovori ništa već samo tužno pogleda Oma koji je u naletu očajanja i sumnje u to da su razotkriveni tražio bilo kakav znak spaša.

"Daj malo nade, možda ti se i posreći da je naslediš", dobaci u šali Om.

Asta jedva suzdržavajući suze, pogleda Oma i nastavi da korača.

Na ulazu u rupu za sastanke čekala ih je BRM* kolonije.

Om prvi ispruži antene prema BR-u, u cilju identifikacije, a potom i Astu. Nakon uspešne identifikacije BR ih uvede u prostoriju

"Skarabeus Om i skarabeus Asta uđite u prostoriju, generalni direktor vas očekuje na vanrednom kolonijskom sastanku.

BR ih uvede u memljivu prostranu rupu kružnog oblika. Dvorana je bila prostrana i simetrična sa kružnim otvorima gde su se zidovi spajali sa podom. Ti otvori su bili taman toliki da mogu da se provuku skarabeusi. Na svakoj od rupa provirivale su antene. Bili su to čuvari.

"Direktore, doveli smo Oma i Astu po vašem naređenju u tačno određeno vreme", glasno reče BRM.

Tajac.

Prenošenje signala straha antenama između Oma i Aste prekinu direktorov piskutavi glas.

"Dobrodošli. Hvala vam što ste se odazvali sastanku."

Om i Asta pogledaše unaokolo, ali nigde ni traga od direktora. "Glas dolazi iz one rupe", antenom pokaza Om Asti u prema čeonoj rupi iz koje je izbijala smrdljiva izmetna zapara.

"Direktor se kupa", reče BRM Omu i Asti.

"Suština naše kolonijske politike i identiteta je da se istina govori onima pred kojima je napredak i onima pred kojima je smrt. Zato sam vas i pozvao. Stražari i menadžeri su moja deca i nadam se da vam njihovo prisustvo ne smeta", kroz osmeh reče direktor.

BRM strogo pogleda Oma i Astu i oni jedva čujno izustiše da im ne smeta.

"Membran kasta", otpoče direktor polako, "naši veliki prarođaci, doveli su nas za Zemlju sa jednom misijom, da ih spremimo za dolazak. Mi, skarabeji, došli smo po nastanku ljudi, a ostaćemo posle njih, jer znamo o njihovom celovitom razvoju više od njih samih", povisi direktor osvajački ton kao da je na mitingu.

Izabrali smo nešto najsvetije na Zemlji, što ljudi sa gađenjem odbacuju, izabrali smo izmet i izmetom, našom svetom hranom ćemo ih i porobiti.

Om u neverici i očajanju krenu unazad, ali ga stražar zaustavi i vrati na mesto. Asta je sve vreme stajala mirno.

"Misija Membran kaste je da razumeju čoveka, da razumeju njihov civilizacijski i kulturni razvoj i mi smo tu da im u tome pomažemo."

"Kako?" ne izdrža Om.

Eho piskutavog cinični osmeh direktora odzvanjao je u podzemnim holovima.

"Tako lepo što imamo vredne radnike", zausti direktor zajedljivo.

"Moje meso, moja deca kreiraju koordinate svaki dan i prenose koordinate svakog slova, zareza, misli iz svih oblasti nauke, umetnosti, sporta i bilo kog dostignuća čovečanstva u vaše skarabejske antene. Koordinate koje primate, vi ispisujete svojim kotrljanjem izmeta. Polarizovana svetlost vam omogućava kretanje, to je vaše gorivo za kretanje, a antene su prijemnici signala koje hvataju prevodioci Membran kaste kako bi mogli da preslikaju linije kretanja.

Asta i Om se pogledaše ne verujući sopstvenim antenama.

Pred njima, na središtu dvorane, pojavi se hologram mape istorije čovečanstva. Sferičan i živ, pomerao se i pulsirao kao naduveni mehur koji samo to ne pukne. U sredini sfere bilo je beskonačno mnogo linija i tačaka preseka koji su činili govnotok tog sferičnog organizma.

Presek dveju linija nejednakih dužina po sredini pod pravim uglom bio je centar sfere i isticao se i pored drugih tačaka preseka i linija koje su ga prekrivale.

"Krst je u središtu kao što vidite. Totalitet svih tačaka preseka ljudska je sadašnjost dragi moji. Povezani tragovi izmeta po zemlji ispisani milenijumima unazad, pa sve do dana dašanjeg tragovi su čovečanstva.

"Proketi bili", zasikta Om. Šta su vam ljudi skrivili?

"Ljudi? Ništa", zbungeno reče direktor. "To je naša misija na Zemlji, a vidim da je ne delite kolega Om, ali Vama će se pozabaviti kasnije. Kolega pročitajte izveštaje o radnicima." uputi naređenje BR-u direktor.

"Asta. Iskoračite napred", naredi BR.

"Pročitao sam izveštaje koje ste radili u poslednje vreme. Jasnoća dekodiranja posebno je istaknuta od strane Membran kaste, izveštaji nadzornika sa terena o Vašem kretanju tokom radnog vremena imaju najviše rezultate među svim ženkama kolonije. Bili ste svesni na razgovoru za posao da radite posao koji je ispod Vašeg potencijala, ali ste ga prihvatali, ne znajući da je to test koji je prihvatio pet ženki u užem izboru za maticu kolonije. Seksualnih prekršaja nemate. Timski duh je na najvišem nivou. Prekovremen rad zabeležen. Izrazito snažne genetske predispozicije za razmnožavanje. Kao jedina ženka koja je prošla test iz prethodne selekcije moj predlog Direktoru je da budete nova majka kolonije.

"Om. Iskoračite napred", osuđivačkim glasom naredi BR.

"Istorija jako loša kao i rezultati. Namerno odabran u isti tim sa Astom radi testiranja njenog rada pod pritiskom i sa radnikom sa dokazano lošom istorijom. Spor i nezainteresovan u radu. Izveštaji nadzornika sa terena nam govore da ide sa posla pre završetka radnog dana, da odugovlači i često spušta antene i tako remeti protok signala i očitavanja fekalnih linija. Zbog očigledno nepopravljivog mentaliteta, predlog direktoru je da se Om, kako bi iole poslužio nekoj svrsi umrtvi i pošalje u izmet."

"Hvala", odgovori Direktor. "Prihvatom predloge".

"Asta od tebe zavisi sudbina oboje" upozori je BR. "Ukoliko prihvatiš predlog, parićeš se sa direktorom i biti majka prvog reda kolonije. Vaša deca će koristiti očeve karakteristike: veštine za kreiranje koordinata i odanost Membran kasti, a tvoju izdržljivost i telesne predispozicije, a sve to u interesu Membrane kaste i pripreme njihovog dolaska i osvajanja planete Zemlje."

Om i Asta su se držali antenama. Znali su da je ovo poslednji test za nju, ali znali su i malo više od toga.

"Prihvati Astu", došapnu Om pomirenim glasom. I živi za našu buduću koloniju.

"Prihvatom", glasno reče Asta pogledavši prema otvoru odakle je dopirao direktorov glas.

"Odlično. Paranje svakog trenutka može da počne. Dovedite je kod mene", naredi direktor, "A ovog nesrećnika pošaljite u govna."

Oma izvedoše napolje dok je Asta otišla da istrpi par sati uzaludnog parenja.

Na svu sreću, direktor je bio lagan, a njoj je preostalo da izvrši svoju skarabejsku misiju i osveti svog prvog i jedinog ljubavnika kog je volela, stvaranjem nove prevratničke kolonije.